

Prima instanță: Jud. Ungheni
Jud. M. Stratan
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți:
A.Gheorghieș, A. Toderaș, A.Albu

Î N C H E I E R E

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Svetlana Filincova
Judecători:	Dumitru Visternicean Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societate pe Acțiuni „Cosânzeana”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Euro - Alco” împotriva Societății pe Acțiuni „Cosânzeana” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei cu titlu de onorariu de succes,

c o n s t a t ă :

La data de 15 iunie 2016 Întreprinderea Mixtă „Euro - Alco” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Cosânzeana” solicitând încasarea datoriei în mărime de 2 567,50 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 224,43 lei precum și a cheltuielilor de judecată în sumă de 408,75 lei

În motivarea acțiunii a invocat că, având calitatea de furnizor a livrat către Firma Comercială „Cosânzeana” Societate pe Acțiuni producție alcoolică în mărime totală de 3 378,40 lei, fapt confirmat prin factura fiscală: seria, nr. MZ3391752 din 05 ianuarie 2011.

A explicat că, la data de 07 iunie 2011 Firma Comercială „Cosânzeana” Societate pe Acțiuni a returnat o parte din producție cumpărată anterior în mărime

de 810,90 lei, fapt confirmat prin factura de expediție seria, nr. DP758227 din 07 iunie 2011 și factura fiscală seria, nr. FV1378512 din 07 iunie 2011.

A menționat că, Firma Comercială „Cosânzeana” Societate pe Acțiuni nu și-a onorat obligațiile pecuniare asumate și nu a achitat costul producției alcoolice, astfel acumulând o datorie scadentă în mărime de 2 567,50 lei.

A afirmat că, la încheierea acestui act juridic părțile nu au prevăzut termene de achitare, însă, la data de 13 februarie 2016 și 29 aprilie 2016 a expediat în adresa Firmei Comerciale „Cosânzeana” Societate pe Acțiuni 2 notificări privind stingerea datoriei, care a fost recepționată de pârât la data de 04 februarie 2016 și 03 mai 2016, fapt confirmat prin avizul de livrare/ recepție nr. DS2012021331AR și DS2004009380AR.

A indicat că, prin notificările respective a solicitat de la Firma Comercială „Cosânzeana” Societate pe Acțiuni achitarea datoriei în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării notificărilor, însă ultimului la pretențiile formulate nu a manifestat nici o reacție.

A mai relevat că, Firma Comercială „Cosânzeana” Societate pe Acțiuni pentru executarea necorespunzătoare a obligației pecuniare, urmează să achite pentru perioada 12 februarie 2016 – 14 iunie 2016 o dobândă de întârziere în mărime de 224,43 lei.

La 27 septembrie 2016 reclamantul a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat majorarea cuantumului pretențiilor din acțiunea de bază și anume: încasarea din contul Firmei Comerciale „Cosânzeana” Societate pe Acțiuni în beneficiul Întreprinderii Mixte „Euro - Alco” Societate cu Răspundere Limitată, datoria în sumă de 2 567,50 lei și dobânda de întârziere în mărime de 368,77 lei, precum și cheltuielile de judecată ce țin de expedierea scrisorilor în mărime de 23,75 lei, pentru eliberarea extrasului de la Camera Înregistrării de Stat în mărime de 115 lei, taxa de stat în mărime de 270 lei, inclusiv cheltuieli de transport în mărime de 102,80 lei.

Prin hotărârea judecătorească Ungheni din 27 septembrie 2016 s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro - Alco” împotriva Societății pe Acțiuni „Cosânzeana” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 31 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Euro - Alco” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătorească Ungheni din 27 septembrie 2016 prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „Euro - Alco” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Cosânzeana” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

La data de 17 iulie 2017 avocatul stagiar Sardari Marin în interesele Societății pe Acțiuni „Cosânzeana” a solicitat emiterea unei decizii-hotărâri suplimentare, prin care să fie dispusă încasarea din contul apelantei, în beneficiul intimitei, a sumei de 5000 lei, cu titlu de asistență juridică.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017 s-a respins cererea avocatului Sardari Marin în interesele Societății pe Acțiuni „Cosânzeana” privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei cu titlu de onorariu de succes.

La 11 ianuarie 2018 avocatul stagiar Sardari Marin în interesele Societății pe Acțiuni „Cosânzeana” a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare a instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei suplimentare a Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia suplimentară a instanței de apel, invocând că aceasta a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 26 septembrie 2017, expediată în adresa părților la 06 noiembrie 2017 (f.d 178), recepționată de recurent la 07 noiembrie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 1179;181).

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017 a fost depus la 11 ianuarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține

următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul

instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societate pe Acțiuni „Cosînzeana” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cosînzeana” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător
Judecători

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu